Nieuwsbrief KNNV afd.Vriezenveen e.o. nr.1 dec 2020

Lezers van deze nieuwsbrief,

Dit is de eerste nieuwsbrief van onze KNNV afdeling Vriezenveen.

Middels digitale nieuwsbrieven kunnen we vaker, dus nog actueler, onderwerpen met onze leden delen en verenigingsleven. Dit naast ons blad 't Uilpuzerke en onze website.

In de nieuwsbrieven zal ruimte zijn voor actuele onderwerpen op het gebied van natuur en milieu. Er speelt heel veel in onze regio.

Het is natuurlijk mogelijk om interessante onderwerpen voor plaatsing in te brengen, graag zelfs! En mocht er nog iemand zijn die wil helpen bij de samenstelling van de nieuwsbrieven, geef dit door aan het in deze brief genoemde contactadres.

Wij hopen dat de nieuwsbrieven van toevoegende waarde zullen zijn.

Ondanks deze bijzondere tijd wensen we iedereen fijne feestdagen en een gezond 2021.

Bestuur KNNV afd. Vriezenveen

Denk mee over de toekomst van Twenterand

De gemeente is bezig met het maken van een beleidsplan voor het buitengebied. Daarvoor hebben ze over verschillende onderwerpen de mening en ideeën van zoveel mogelijk inwoners nodig.

Via Twenterand Ikpraatmee kun je meedoen aan dit onderzoek. Denk mee over de toekomst van het buitengebied.

Als het je wat kan schelen hoe de gemeente er uit moet gaan zien over 20 jaar geef dan je mening!

Hoe werkt het
Over 7 onderwerpen vraagt de gemeente je mening. Door het invullen van een poll, en het beantwoorden van enkele vragen kun je je mening geven.

De onderwerpen waar we je mening bij vragen zijn:
1) Wat zie je over 20 jaar in het buitengebied
2) Wonen aan huis in het buitengebied
3) Openbaar vervoer of goede fietsverbindingen
4) Ruimte voor natuur en landschap
5) Passend bouwen in het buitengebied
6) Nieuwe woningen buiten de grotere kernen
7) Jouw advies voor de gemeente

Meedoen
Wanneer je over alle 7 onderwerpen je mening wilt geven ben je ongeveer 10 minuten bezig.
Voor meer informatie en deelname ga naar: https://twenterand-ikpraatmee.nl/

"Ik doe dit voor de dieren"

Op de achterflap van de jaarboeken van de RAVON is een prachtig artikel geplaatst over onze faunapassage en onze inzichten.

In het verhaal gaat het enthousiasme van Herman Stevens er van af. En natuurlijk is het ook een mooie bevestiging voor al het werk wat vanaf is om de faunapassages en de bijzondere informatie toe te realiseren.

Herman Stevens, lid van Padden.nu-werkgroep De Pollen.

In het vooruitgaan van 1990 merkten een aantal betrokken buitenwoners op dat er veel kikkers werden doodgereden. De drukke weg tegenover de Polle was een bijzondere voor de amfibieënrek. Aan de ene kant lag een stoot en wat poeltjes, aan de andere kant het bos.

Met emmers in de hand gingen ze aan de slag. Alle dieren die op de weg zaten, werden door hen in de emmers gedaan en aan de andere kant van de weg losgelaten en meegenomen in de wegbermen. Dat was een druk en moeilijk klus. De toekomstige oplossing konden ze de weg niet meer oversteken, maar kwamen in emmers terecht. Iedere ochtend brachten we die emmertocht vaktig naar de overkant.

Elk dier dat we vinden, letten we voor in onze rapportages. Op die manier ondervoeden we hoeveel dieren er oversteken en op welke plekken de meeste slachtoffers vallen. Dieren zijn cijfers zorgden voor een goede onderbouwing voor onze faunapassage oplossing nodig waren.

Na veld lobby- en papierwerk is het uiteindelijk gelukt om in 5 faunatunnels én permanente raasters langs de weg geïnstalleerd. Als kers op de taart kwam er ook een individuele met inlopeiwal en zitbank in de vorm van een dikkopje en kikkerdril. Wij zijn blij! Maar ons werk zit er nog niet op. We blijven betrokken en zorgen voor goed onderhoud van de faunapassage en blijven steekproefsgewijs onderzoeken of de tunnels en rasters goed werken.

Waarom ik dit allemaal doe? Ik ben een echt natuurmens met een voorliefde voor herpetofauna. Ik doe dit allemaal voor de dieren. Ik wil ze graag helpen en veilige maken. De dieren willen die weg oversteken, dan kan ik ook denken dat de weg eigenlijk verkeerd ligt.... Maar om de op een andere plek te krijgen is moeilijker dan faunapassages realiseren.

Vogelteller Geert Euverman in de Kijker

Punt-Transect-Tellingenproject (PTT) in het Springendal

Naast dat hij ontzettend veel BMP-werk doet, is Geert Euverman tijdens de winterperiode al meer dan 35 jaar actief als PTT-er. Hij loopt al jaren een practische PTT-route door het Springendal en Noordoost Twente, dat in de loop der tijd een aantal keren is gewijzigd door herstelmaatregelen die in dit Natura2000-gebied zijn genomen, hebben ook gelegd tot een verandering bij de overwinterende vogels.

Eerste aanraking met Sovon
"Voor mij begon het echt toen

ik begon in 1982. Ik werkte als research-assistent bij Staatsbosbeheer in Oldenzaal. Daar kwam ik in contact met Sovon en ook daar mijn vader verwerkvaker was en was ik vaak met hem op pad. Hij kwam een tegen verhogen bij een van de Staatsbosbeheer van elkaars gedaan om water van houden, wel veel vogels aantrok. Ook scorten die ik toen nog niet kende, zoals bijvoorbeeld de

Deze rijkdom werd geteld door een aantal vrijwilligers, onder aanvoering van Johan Bekhuis, dein van de eerste Sovon-medewerkers. Hij zag al snel dat er een aantal gebieden waren die ik de verschillende gebieden van vogels snel op te pikken. En dan ben je verkocht. Ook de niet-broedvogels werden gaandeweg interessanter, waardoor ik uiteindelijk ook overwinterende gebieden. Sovon was toen al even bezig tellingen te standaardiseren en Johan was daar een promotor in.

Niet lang daarna verkaste ik naar een ander deel van Twente, met het Springendal als uitvalsbasis. Wederom was ik weer gevraagd voor BMP-en zijn Johan gestart met BMP, plot Braamberg. Een heel geweldig boogbiotoop met een beklaagde bij Vasse. Ik begon daarmee in 1994 en ik doe het nog steeds. Daarna is het vogel uit de hand gelopen onder andere met een mooie PTT-route in Springendal.

PTT-route vanaf 1994 in Springendal
Het het fenomeen PTT hang al is kennisgemaakt. Johan had daarvoor een route als Sovon-teller gelopen door het Springendal. Toen ik in de buurt kwam wonen, heb ik die van hem overgenomen. Ik heb die route nooit veranderd, maar wel een paar keer verlengd. Ik heb die route zo'n vijftien keer gelopen. Het leuke dan van de PTT-route is dat je elke keer weer een ander stuk door het bos loopt, waardoor je steeds weer nieuwe dingen ziet. Dat vindt me zeer. Ik ben daarom ook zo'n fervent fietser. Ik heb toch altijd op een grensvlak Wolp: bij uitstek de vogel uit het landschap en mijn jeugd.!

Essentieel tijdens een PTT-tocht
De PTT tocht is voor mij één en al nostalgie. Er gaan dan ook alleen een kijker mee en een notitieboekje. Die leidingen gaan dwars door een aan te geven dat op dit moment om zijn. Zeker als het iets bijzonders betreft, houd ik het voor mezelf. Ik heb daar, zeker toen ik nog werkte, een professionele reden voor. Ik wil niet dat er, als ik een bijzondere waarneming heb, Waarneming.nl is een geweldig hulpmiddel – ik kijk er zelf graag op, maar de ervaring heeft me helaas geleerd dat het ook de startgroep is van plantenrovers, vogelvangers en niet te vergeten fotografen. Nog dit voorjaar ben ik over een overwinterende Kramsvogel op een nieuwe plek in Twente.' Je kunt het niet van de weg zien' werd vermeld. Ik heb dat begrepen en ben er niet meer naartoe gegaan. Ook ga ik niet komen een paar dagen na de held waargenomen? Interesse is dan ook groep vliegenden 30 stuks. Gelukkig keerden ze wel terug naar Rusland. Ik ben dan ook heel blij dat ik geen ringvink Wolp: bij uitstek de vogel uit het landschap en mijn jeugd.!

Wat kun je doen met je bijgewonnen?
Ik ben in 2019 gestopt met PTT-en de naaste omgeving gebeurt, zeggen broedvogelgegevens meer dan PTT-tellingen. Dat zie je terug in de cijfers die ik lever. Ik heb vrij snel na het stoppen met PTT-en het maakt zijnlijk duidelijk wat het is hier de afgelopen 30 jaar zijn ledgegaanst. De Patrijzen gingen van overwinterende Kramsvogel op een nieuwe plek in Twente. Dat raakt me zeer. Ik heb daarom na mijn pensionering mijn gemeente Twenterand aangeboden mee te denken over hoe het anders kan en ons buitengebied te behouden voor de vogels die er nu nog zijn. Gelukkig mochten ze hun vergroenen. Ik ben daar moest bij aanhaken. Het heeft ook met hulp van Landschap Overijssel al veel moois gerealiseerd. Ik ben nu ook in de commissie voor de Milieu-raad en het is fijn dat ik die soos soort hun voor de wind gaat, het goed gaat met de hele leefomgeving. Wies met